

opusdei.org

Prelaadi kiri (8. juuni 2018)

Koolituse, mida Opus Dei pakkub, eesmärk on aidata noori selles, et nad "oleksid – praegu ja kogu oma elu – kristlikuks juuretiseks oma perekondades, tööl, ning sellel inimelu üüratul väljal keset maailma".

20.06.2018

Mu armsad: hoidku Jumal mu poegi ja tütreid!

Peatne noorte ja nende kutsumuse äratundmise teemaline piiskoppide sinod paneb mind teile neid ridu kirjutama, et teid kutsuda uuendama oma pühendumist püha Raafaeli tööle. Nagu püha Josemaría tavatses öelda, peaks see apostellik töö olema meie kõigi „silmateraks“, kuna noorte kristlik koolitus on ja peab alati olema Kiriku ning seega ka Opus Dei apostellikuks prioriteediks.

„Ite et vos in vineam meam. Ka sina lähed viinamäele“ Meie Isa kasutas neid viinamäe töölise tähendamissõnast (Vrd Mt 20:4) pärinevaid Jeesuse sõnu Püha Raafaeli töö juhendi pealkirjana. Mõistgem, et need on suunatud ka meile, sest teame, et oleme saadetud töötama viinamäele, mille Jumal meie Isale [püha Josemaríale] usaldas ning mis on nüüd iga tema poja ja tütre kätes.

Selle apostelliku töö esmaseks eesmärgiks on anda kooolitust võimalikult paljudele noortele, et nad isikliku vabaduse ja vastutusega, Opus Dei vaimu abil, oleksid – praegu ja kogu oma elu – kristlikuks juuretiseks oma perekondades, tööl, ning sellel inimelu üüratul väljal keset maailma. Ja selle apostolaadi, ei jätta Jumal kutsumata neid, keda ta soovib (Vrd Mk 3:13), saamaks osaks Opus Deist.

Nende püha Raafaeli noorte apostelliku tegevuse läbi, soovime me, ühes kogu kirikuga, olla Evangeeliumirõõmu külvajad, mis „täidab kõigi nende elusid ja südameid, kes kohtuvad Jeesusega.“[1]

See, et need noored esindavad vaid üht osa kõikidest noortest, ei tähenda mingilgi viisil ülejäänud osa huvi puudumist. Sajast hingest tunneme me huvi saja hinge vastu. Seepärast,

õpetas meie Isa ka, et „Teie ja minu apostellik töö peab olema suunatud, ma kordan, kõikidele meestele ja naistele: sõpradele, naabritele, kolleegidele, neile, kes on pärit meie kodumaalt või teiste riikide kodanikele; katoliiklastele, teistele kristlastele ja mitte kristlastele. Me peame alati püüdma kohelda kõiki ustava sõprusega ning *veritatem facientes in caritate*, tõtt rääkides armastuses järgima ja levitama Evangeeliumi tõde (Vrd Ef 4:15).“[2]

Kuigi püha Raafaeli poisid-tüdrukud ei oma Opus Dei'ga formaalset sidet (nad ei kuulu Prelatuuri liikmete hulka), võtavad nad osa selle vaimsust ning apostellikust dünamismist. Seega nad ei ole inimesed, kes saavad ainult osa koolitusvahenditest, vaid pigem näevad pigem Opus Dei'd enda omana ning aitavad aktiivselt kaasa selle apostellikule missioonile.

Püüdkem pühendada oma aega ja hoolikalt tegeleda tegevustega, mis on apostelliku töö traditsioonilisteks vahendeiks (ringid, rekollektsioonid, katehheesi loengud, jne). Pidagem neid inimlikul ja üleloomulikul toonil, sama optimismi ja armastusega Jumala ja hingede vastu, nagu need sündisid püha Josemaría südames. Samas, ärgem mitte kunagi unustagem, et apostellikud viljad sõltuvad eelkõige Jumala armust.

Te teate väga hästi, et need tegevused on tihedalt seotud isikliku sõprusega: „Meie Isa õpetas, et nendele apostolaadi tegevustele peab eelnema, neid peab saatma ja neile peab järgnema palve, suretamine ning isiklik sõpruse ja usalduse apostolaat.“[3]

Sõprus on väga rikkas inimlik väärtus, mille Jeesus ise tõstatas jumalikul tasandil: „Teid olen ma

nimetanud sõpradeks“ (Jh 15:15). „Ei ole olemas suuremat armastust kui see, et keegi annab elu oma sõprade eest.“ (Jh 15:13). Issand annab end täielikult; püüdkem käia tema jälgedes ja anda oma elu teiste eest. Apostolaat on ülim sõpruse väljendus. See ei kasuta sõprust kui vahendit, vaid pigem viib selle täiuseni.

Tõeline sõprus, truu ja siiras,^[4] eeldab endist välja minemist. See tähendab lahkust teiste inimestega meie aja veetmisel, rõõmude, murede ja lootuste jagamist siira huvi ning vastastikuse armastusega. Isiklik sõpruse apostolaat pakub alati ideaalseid võimalusi isiklikuks spontaansuseks ja initsiatiiviks.

On palju erinevaid võimalusi lisategevusteks, mis vastavad konkreetse koha ning aja vajadustele. Palju on noori, kel aitavad need tegevused areneda

inimlikul, kultuuriliselt ja muul viisil. Austades ning kaitstes igaühe vabadust, aitavad need noortel läheneda usule ning saada tugevamat kristliku koolitust ning vaimuelu.

Kui raskused, millega me vastakuti seisame tunduvad suured (nagu need vahel võivad olla), pöörakem oma pilk Opus Dei algusaastatele, mil takistused olid tõesti aukartustäratavad, ning mida Isa aastaid hiljem meenutas järgmiste sõnadega: „Kõigele vaatamata oli meil väga vähe, millele toetuda: vähe inimressursse ja palju nooruslikkust, palju kogenematust ja palju naiivsust. Kuid meil oli ka kõik: palve, Jumala arm, huumorimeel ja töö, mis on alati olnud ja mis jäävad Opus Dei relvaks.“[\[5\]](#)

Palugem Jumalalt valgust, et igaüks meist võiks näha, kuidas seda apostellikku tööd rohkem ja

paremini teha, alustades
üleloomulikest vahenditest: palvest,
suretamisest ja palveks muudetud
tööst. Igaüks võib samuti mõelda,
kuidas ta saaks täielikumalt,
vastavalt oma eale ja olukorrale,
osaleda erinevates tegevustes, mis on
suunatud apostolaadile noorte
inimestega.

Teie Isa õnnistab teid kogu oma
armastusega,

Rooma, 8. juuni 2018

Jeesuse Pühima Südame suurpühal

.....

[1] Paavst Franciscus, Apostellik
Ekshortatsioon *Evangelii gaudium*,
24. November 2013, nr 1.

[2] Püha Josemaría, *Juhend*, 8.
detsember 1941, nr 3

[3] Isa Javier, *Kiri*, 28. november 2002, nr 13.

[4] Vrd. Püha Josemaría, *Kui Kristus on möödumas*, nr 149.

[5] Püha Josemaría, *Kiri*, 7. oktoober 1950, nr 12.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/prelaadi-kiri-8-juuni-2018/](https://opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-kiri-8-juuni-2018/)
(13.03.2026)